

عنوان مقاله:

تبیین نظریه سازنده گرای اجتماعی و استنتاج دلالت های تربیتی آن در نظام تعلیم و تربیت

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مهدی محمودی - دانشیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

فاطمه صلواتی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد، تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تبیین نظریه سازنده‌گرایی اجتماعی و استنتاج دلالت های تربیتی این نظریه برای تعلیم و تربیت است . روش پژوهش استنتاج قیاسی از نوع الگوی بازسازی شده فرانکنا است . یافته های پژوهش بیانگر آن است که سازنده‌گرایی اجتماعی یکی از نظریات مهم و کاربردی در زمینه یادگیری و آموزش و پرورش است . نظریه سازنده‌گرایی اجتماعی در زمینه اهداف، اصول و روشهای تربیتی ، برای آموزش و پرورش حائز دلالت های فراوانی بود. از جمله اهداف تربیتی که به دست آمد عبارتند از: یادگیری مبتنی بر فرهنگ و اجتماع، رسیدن به منطقه تقریبی رشد، رشد شناختی - اجتماعی کودکان و محوریت یادگیرنده در یادگیری ؛ در حیطه اصول، توجه به تفاوت‌های فردی ، شکوفایی استعدادها، مشارکت و دانش آموز محوری ؛ در حیطه روشهای تربیتی ، روش پیش سازماندهنده، خودارزیابی ، مشارکتی و پرسش و پاسخ را شامل می شود. نتایج پژوهش نشان داد که نظریه سازنده‌گرایی اجتماعی دارای مولفه هایی همسو با آموزش و پرورش فراگیر است و این نشاندهنده اهمیت آموزش فراگیر برای نظریه پردازان سازنده‌گرایی است ، لذا می توان گفت نظریه سازنده‌گرایی دارای پتانسیل بالایی برای اجرایی کردن شدن در نظام آموزش و پرورش را داراست .

کلمات کلیدی:

سازنده گرای اجتماعی ، تعلیم و تربیت ، دلالت تربیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1698742>

